

РЕШЕНИЕ

№ 15

гр. Трявна , 19.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТРЯВНА в публично заседание на двадесет и първи януари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ВЯРА ПЕТРАКИЕВА**

при участието на секретаря Христина Ц. Тунева
като разгледа докладваното от ВЯРА ПЕТРАКИЕВА Гражданско дело № 20204240100172 по описа за 2020 година

Предявен е иск с правно основание чл.45 ЗЗД, както и насрещен иск с правно основание чл.45 ЗЗД.

В исковата молба на К. Х. Й. против С. В. М. /депозирана чрез адв. Т. Г. от САК/ се твърди, че от повече от 10 години ищецът живее в чужбина, като в края на м. май 2020 г. се прибрал в България и решил да обиколи красиви планински местности, които снимал. Така на 18.06.2020 г. около 12.00 часа на обяд, ищецът се намирал с негов приятел на спирка „Бъзовец“. Докато снимал с мобилния си телефон природата, чул звук на преминаващ влак. Обърнал се и снимайки в същата посока видял, че в този момент по ж.п. линията преминава влак, на който се намирал ответника. Той започнал с агресивен тон да крещи към ищеца да спре да снима, а негов колега заявил: „Я ела тука, да ти осветим лентата“. Влакът подминал и спрял, след което ответникът слязъл от него и тръгнал към ищеца, крещейки че няма право да снима. Когато наближил, посегнал да изтръгне телефона от ръцете му. Ищецът отказал да предаде телефона, при което ответникът се нахвърлил, огънал и усукал ръцете на ищеца, като се стремил да изтръгне телефона. Ищецът се съпротивлявал и ответникът нанесъл няколко удара с крака и ръце, хващайки го с удушавача хватка през главата и врата. През това време телефонът на ищеца паднал на земята, но продължил да записва. От платформата към тях тръгнали двама колеги на ответника, крещейки и заплашвайки. Тогава ищецът вдигнал ръцете си, отдръпнал се и го оставил да прибере телефона на ищеца в джоба си. Ищецът заявил пред тях, че ще изтрие всичко снимано, ако му върнат телефона, но ответникът отказал и заявил, че ще го предаде в полицията и ще сигнализира там за незаконните му действия. Тъй като не желал да остави ответника да се оттегли с телефона му и намиращата се в него информация, ищецът се качил на платформата

на влекача, която пристигнала на гара Кръстец. Там всички слезли и понеже нямало обхват на мобилен оператор, ответникът уведомил служител в гарата, който поискал да бъде извикана полиция. Ищецът още веднъж предложил да изтрие заснетото на телефона, но без резултат. Към 13.30 часа следобед приятелят на ищеца успяла да го открие и да отиде при него. След 15.30 часа на място пристигнали двама цивилни полицейски служители – инспектор Т. и инспектор Т., на които ответникът предал телефона и те изгледали видеото. Впоследствие ищецът и приятелят му дали писмени обяснения, а видеото изискано като доказателство. В полицейското управление в гр. Трявна записите били прехвърлени и издаден протокол за доброволно предаване. Едва тогава ищецът получил телефона си и бил освободен да си върви. В исковата молба се твърди също, че с деянието си ответникът причинил вреди на ищеца, изразяващи се в болки и страдания от нанесените удари с ръце и крака по тялото, както и от душещата хватка с ръце през главата и врата. Ищецът изгубил целия ден, за да следва ответника, който задържал телефона му. Провалили се и плановите му за посещение на учителя по физика Т.Т., преподаващ в района, както и среща с група приятели. Следствие случилото си, ищецът бил изключително фрустриран и преживявал наново случката се в продължение на близо месец. Първите дни ползвал успокоителни, тъй като не можел да заспи.

Претендирано е в исковата молба да се осъди ответника да заплати на ищеца сумата от 2500,00 лв. – неимуществени вреди от случилото се на 18.06.2020 г., ведно със законната лихва върху нея от датата на извършване на деянието до окончателното ѝ изплащане. Претендира се и заплащане на направените по делото разноски.

В срока по чл.131 ГПК ответникът е депозирал писмен отговор /чрез пълномощник адв. И. Ж./, в който се оспорва предявения иск по основание и размер. Твърди се, че ответникът не е осъществявал физическа агресия спрямо ищеца и не е извършвал описаните в исковата молба фактически действия спрямо него, следствие на които да са причинени телесни повреди. Оспорва и да е отнемал мобилния телефон на ищеца. Твърди, че не е целял извършването на неправомерно деяние, а е изпълнявал служебните си задължения, като опитал да преустанови нерегламентирано заснемане на извършвана стратегическа дейност по железопътната инфраструктура. На посочената дата 18.06.2020 г. ответникът заемал длъжност „*****/“ и извършвал работа по поддръжка и ремонт на железния път с пътно-ремонтна колона, заедно с още двама негови колеги. Забелязал, че ищецът извършва заснемане на извършваната от него дейност, която се явявала стратегическа по закон, поради което го помолил да спре да снима. Той обаче продължил да го прави демонстративно, поради което ответникът спрял пътно-ремонтната колона. Приближил и посегнал към телефона, при което ищецът му нанесъл със свободната ръка три удара с юмрук в лицето. Тогава единият колега на ответника подвикнал на ищеца да спре, след което тръгнал към тях. Опитвайки се да отблъсне последващи удари, ответникът посегнал към телефона на ищеца, при което той паднал на земята. Ответникът го взел и заявил, че ще го предаде на полицията в гр. Трявна. След това, по настояване на ищеца, се придвижили с пътно-ремонтната колона до гара Кръстец, където чрез служебната линия на ръководител-движение ответникът уведомил полицията в гр. Трявна. За нанесените от ищеца удари още

същият ден ответникът посетил Спешното отделение в габровската болница. Тъй като съдебният лекар отсъствал, отишъл в болницата на 22.06.2020 г. През следващите два дни продължил да изпитва силни болки в главата, имал отоци от нанесените удари. На 22.06.2020 г. му било издадено съдебномедицинско удостоверение, според което са му причинени: контузия на главата със слабо кръвонасядане и оток в областта на челото вляво, вляво в долната част на носа и на гърба на носа, по и под долния клепач на лявото око и лявата скула; счупване с хлътване на костната пластика на гърба на носа отляво; главоболие, световъртеж, общо неразположение, нарушено носово дишане отляво.

В срока за отговор на исковата молба е подадена насрещна искова молба, в която се твърди, че с причинените от ищеца увреждания ответникът претърпял неимуществени вреди, изразяващи се във физически, психически и емоционални болки и страдания, преживян стрес и наранено достойнство, които не били отшумели. След инцидента ответникът изпаднал в стрес. Продължил да изпитва болки в главата, лицето и носа. Чувствал се отпаднал и без сили, не можел да спи и да се храни нормално, гадело му се и имал световъртеж. Също така, по време на инцидента било наранено достойнството му, тъй като ударите били нанесени публично пред колеги на ответника. Следствие негативните емоции ответникът излязъл в едномесечен платен отпуск.

Претендира се в насрещната искова молба да се осъди ищецът да заплати на ответника сумата от 2500,00 лв. – неимуществени вреди, ведно със законната лихва считано от датата на увреждането 18.06.2020 г. до окончателното заплащане на сумата, както и присъждане на направените по делото разноски.

В срока по чл.131 ГПК е депозиран писмен отговор на насрещната искова молба, чрез упълномощения от ищеца адв. Т. Г.. В него се твърди, че дори и ищецът да е извършил описаните в насрещната искова молба действия, то деянието му не е противоправно, тъй като е извършено при неизбежна отбрана, а именно след като: ответникът се е запътил с агресивна походка и маниер към ищеца; крещял, че иска да му вземе телефона, за да освети лентата; посегнал да вземе телефона; положил неимоверни усилия да отнеме телефона от ищеца; започнал да усуква ръцете на ищеца и след това да го души със захват на ръцете през главата.

В открито съдебно заседание страната К. Х. Й., чрез пълномощника си адв. Т. Г., поддържа исковата си претенция, както и направеното оспорване на предявения срещу него насрещен иск. Страната С. В. М., лично и чрез адв. И. Ж. като процесуален представител, поддържа предявения насрещен иск и оспорването на първоначалния такъв.

Съдът, като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото доказателства, намери за установено следното от фактическа страна:

К. Х. Й. е от гр. ****, но от години работи и живее извън пределите на Р България.

На 18.06.2020 г. К. Х. Й. и приятелят му - свидетелят П.Т.П. решили да се разходят в района на железопътна спирка Бъзовец. Имали и намерение да се срещнат и запознаят с известния учител по физика Т.Т., който по тяхна информация бил закупил сграда в този район, с намерение да я превърне в училище. Двамата искали да му предложат помощта си за начинанието.

Около обяд на посочената по-горе дата, К.Й. и свидетелят П.П. се намирали на железопътната спирка Бъзовец. К.Й. започнал да прави видеозапис с мобилния си телефон, като в един момент насочил камерата му към железопътните релси. Малко след това по тях се задала железопътна пътно-ремонтна колона /влекач/ с трима служители на нея. Единият от тях бил С. В. М., който заемал длъжността „****“, а другите двама – свидетелите А.И.П. и М.С.Н.. Когато композицията приближила към К.Й., С.М. забелязал, че той снима към тях с телефона си и го попитал защо снима, като същевременно с това дал знак на машиниста да спре влекача, който спрял няколко метра по-надолу от мястото, където се намирал К.Й.. След като влекачът спрял, от него първо слязъл С.М., а след него и свидетелят М.Н.. М. се приближил към Й. и продължил да му задава въпроса защо снима, при което той му отвърнал с реторичния въпрос защо да не снима. Тогава М. заявил, че Й. няма право да снима и посегнал да вземе телефона му. Последвало боричкане, при което телефонът на Й. паднал на земята и малко след това бил взет от С.М., който отказал да му го върне и тръгнал да се качва в композицията. Й. настоявал да му върне телефона, но М. отказал, като заявил, че ще стори това в полицейско присъствие.

Тъй като К.Й. не желал да оставя телефонът си без надзор, поискал да се качи заедно с тримата ЖП служители в пътно-ремонтната колона. Въпреки че първоначално не получил съгласие за намеренията си, Й. все пак се качил на нея. Всички слезли на гара Кръстец, където по инициатива на С.М. бил подаден сигнал в РУ Трявна.

Няколко часа по-късно /около 16 часа/ на мястото пристигнал дежурен екип на РУ Трявна, в състав от свидетелите Т. Т. и Г. Т., които се запознали със случая и снели писмени обяснения, включително от С.М. и К.Й., като в крайна сметка преценили, че няма необходимост от предприемане на други действия. В тяхно присъствие С.М. предал мобилния телефон на К.Й., след което последният си тръгнал, като преди това направил и предал копие от заснетия от него видеоматериал в РУ Трявна.

Изложеното по-горе се установява въз основа на показанията на разпитаните по делото свидетели, а именно: Т.Т. Т., Г.И. Т. и П.Т.П. /разпитани по искане на страната К.Й./, както и А.И.П. и М.С.Н. /разпитани по инициатива на страната С.М./.

Страната С.М. не оспорва факта, че е слязъл от железопътната пътно-ремонтна колона /влекач/ с намерението да вземе мобилния телефон на страната К.Й., взел го е от него на железопътна спирка Бъзовец и е отказал да му го върне в момента, а е сторил това няколко часа по-късно - на железопътна гара Кръстец, в присъствието на полицейски служители. Твърди, че го е взел, за да спре извършването от Й. заснемане на „стратегическа дейност от значение за националната сигурност“, каквато се явявал железопътния транспорт по силата на приложение към чл.1 ал.1 от Постановление на Министерски съвет №181/20.07.2009г. за определяне на стратегическите обекти и дейности, които са от значение за националната сигурност /ДВ бр.59/2009г./.

Няма спор между страните по делото и, че при опита на С.М. да вземе телефона на К.Й., между двамата е имало физическо съприкосновение. Спорът е относно това дали при него С.М. е нанесъл удари с ръце и крака по тялото на К.Й., както и душеща хватка с ръце през главата и врата му, както твърди страната К.Й.. Спорът е и относно това дали при

физическото съприкосновение помежду им С.М. е получил телесни увреждания, изразяващи се в: контузия на главата със слабо кръвонасядане и оток в областта на челото вляво, вляво в долната част на носа и на гърба на носа, по и под долния клепач на лявото око и лявата скула; счупване с хлътване на костната пластинка на гърба на носа отляво; главоболие, световъртеж, общо неразположение, нарушено носово дишане отляво, които да са довели до временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

Относно спорните факти, данни по делото се извличат от показанията на свидетелите – очевидци на случилото се, а това са: П.П. – приятелят на страната К.Й., с когото са били на разходка в деня на събитието; А.П. и М.Н. – колеги на страната С.М., намирали се на влекача заедно с него.

Според свидетеля П.П.: „Получи се един сблъсък между тях. Те се награбиха, малко като при борбата. Пръв посегна този мъж /С.М./. Тръгна срещу К., сграбчи го както при борбата. Искаше да му вземе телефона. Имаше сблъсък ... По това време аз бях на около 7-8 метра, може би. Аз помислих, че само ще си говорят, но той му скочи агресивно и докато ставаше този сблъсък С. го „търна“ един или два пъти с ръка, опитвайки се вземе телефона, но телефонът в този момент падна някъде настрани. Като стигнах при тях ... телефонът беше в ръцете на С. в този момент ... В момента на сблъсъка падна телефонът ... Не съм виждал К. да нанася удари, ритници. Аз бях наблизо ... Видях С. да удря К. с ръка. Не беше силен удар. Удари го в тялото с ръка, в дясната част на торса“.

Свидетелят А.П. сочи: „С. слезе и нещо започнаха да приказват ... Аз бях малко по-надалеч и другият човек, който стоеше на перона, си държеше ръката високо и с другата ръка започна да раздава юмруци ... Слезе ***** да ги разтърве ... Бях на 20-тина метра разстояние. Другият човек започна да удря С. с юмруци в лицето. Аз не съм се приближавал до тях. През цялото време бях на влекача. М.Н. е ***** Той приближи към двамата, за да ги разтърве. Застана между тях“.

Свидетелят М.Н. разказва следното: „М. слезе ... оня посегна и го удари пръв. С юмрук го удари. Нанесе му 3 удара от лявата страна ... Аз слязох и застанах помежду им ... За да избегне М. следващи удари, го хвана за врата ... Хвана го за врата, за да не го удря оня повече, и аз слязох тогава и ги разделих ... Той /К./, след като го удари, телефонът падна на земята и тогава М. го взема. Той му нанесе удара, телефонът беше в ръката му и тогава падна на земята ... М. не го е удрял. М. само го хвана за врата, за да избегне следващите удари, и аз отидох и ги разделих ... Телефонът му беше в лявата ръка, той с дясната му нанесе удар и тогава му падна телефонът. След това втори удар, трети удар, и тогава М. го хвана за врата, за да избегне други удари ... След като К. удари С., същият ден като се прибрахме в гарата, по лицето на С. имаше белези“.

В показанията си разпитаният като свидетел Х.Х. /баща на страната К.Й./ установява, че синът му не е споделял да е бил удрял от другия участник в конфликта. Чувствал се обаче изключително фрустриран и стресиран от предприетото спрямо него внезапно нападение. В продължение на месеци след това преживявал наново случилото се, тъй като бил шокиран от него. Според свидетелят Х., синът му не е споделял да е нанасял той самия някакви удари, но се отбранявал от нападението му и се сборичкали с другото лице.

Свидетелката Х.Н. М.а е съпруга на страната С.М., която установява, че след инцидента съпругът ѝ не се чувствал добре. В продължение на около седмица изпитвал физическа болка и страдание. Също така бил разстроен, разтревожен и унижен от случилото се, което било извършено пред колегите му. За да спадне отокът по лицето му, се наложило да правят компреси с лед.

Видно от приложеното по делото съдебномедицинско удостоверение №54/22.06.2020 г. на Началника на отделение по Съдебна медицина при МБАЛ „Д-р Тота Венкова“ АД, същото е издадено въз основа на съобщение от пострадалия С. В. М., че на 18.06.2020 г., около 11,20 часа, на ЖП спирка Бъзовец, по време на работа /прибирал се с моторен влекач и слязъл на спирката, където двама непознати снимали клип/, бил нападен от непознат мъж и ударен три пъти с юмрук в лицето, без да е паднал на земята. Според удостоверението, при прегледа са установени следните увреждания: контузия на главата със слабо кръвонасядане и оток в областта на челото вляво, вляво в долната част на носа и на гърба на носа, по и под долния клепач на влялото око и лявата скула; счупване с хлътване на костната пластинка на гърба на носа отляво. Оплаквания от главоболие, световъртеж, общо неразположение, нарушено носово дишане отляво – намаляващо от момента на травмата.

Според заключението на назначената по делото съдебно медицинска експертиза на вещото лице д-р Я.К., неоспорено от страните и прието като доказателство по делото, на 18.06.2020 г. С.М. е получил следните увреждания: контузия на главата със слабо кръвонасядане и оток в областта на челото вляво, вляво в долната част на носа и на гърба на носа, по и под долния клепач на влялото око и лявата скула; счупване с хлътване на костната пластинка на гърба на носа отляво. Оплаквания от главоболие, световъртеж, общо неразположение, нарушено носово дишане отляво – намаляващо от момента на травмата. Същите са довели до временно разстройство на здравето, неопасно за живота, като срокът на възстановяване е около 7-10 дни /отоците за около 2-3 дни, а счупването на костната пластинка на носа – около 1 месец, ако настъпи такова/.

Видно от постановление от 10.12.2020 г. на Районна прокуратура – Габрово, във връзка със случилото се между страните по делото на 18.06.2020 г. е било образувана преписка вх. №1914/2020 г., която е прекратена, като е постановен отказ от образуване на наказателно производство – поради липса на достатъчно данни за извършено престъпление от общ характер.

Видно от допълнително споразумение към трудов договор №II-642/02.05.2018 г., страната С.М. работи като „***** ПЖП /***** ПЖПС/“ в „Железопътна секция – Горна Оряховица“.

При гореустановеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното:

Относно първоначалния иск:

Предмет на разглеждане е предявен иск с правно основание чл.45 ЗЗД за сумата от 2500,00 лв.

Съгласно чл.45 ал.1 ЗЗД, всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. За да е налице фактическият състав на деликтната отговорност, следва да са налице следните предпоставки: противоправно поведение на делинквента, причинени вреди,

причинна връзка между противоправното поведение и настъпилите вреди, както и вина у причинителя. Съгласно презумпцията на чл. 45 ал.2 от ЗЗД, вината на дееца се счита за налична до доказване на противното.

В случая, въз основа на съвкупната преценка на събрания по делото доказателствен материал, съдът приема за доказано наличието на всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл.45 ал.1 ЗЗД. Безспорно се установява, че страната С.М. е служител на ДП „Национална компания Железопътна инфраструктура“ - Железопътна секция – Горна Оряховица“ като на 18.06.2020 г. около обяд участвал в извършване на работа по поддръжка и ремонт на железния път с пътно-ремонтна колона, заедно с двама негови колеги. В района на железопътна спирка Бъзовец забелязал, че страната К.Й. снима в посока към тях с телефона си. Направил му забележка да не снима и понеже той продължил с видеозаписа, подал знак за спиране на пътно-ремонтната колона, слязъл от нея и се насочил агресивно и заплашително към снимащия Й., с думите: „Какъв ти е проблемът на тебе, бе? Защо снимаш?“. Стигайки до него, посегнал нападателно и го сграбил с ръка, с намерение да вземе телефона на Й.. Не успял да го вземе, но телефонът паднал на земята. Последвало боричкане между двамата, тъй като Й. започнал да се отбранява. В един момент М. успял да вземе телефонът от земята, след което бързо се отдръпнал и започнал да се отдалечава. Й. го последвал с молба да върне телефона, но М. отказал, като заявил, че ще го върне едва, когато органите на полицията вземат отношение. Впоследствие Й. многократно отправял искания за връщане на телефона, включително като заявявал, че ще изтрие направения запис, но безуспешно. Това го принудило да се качи на пътно-ремонтната колона, заедно с М. и колегите му. Заедно с тях слязъл на железопътна гара Кръстец, където в продължение на няколко часа всички чакали да пристигнат служители на РУ – Трявна, сигнализирани междувременно за случая. През цялото време телефонът на Й. бил в държане на М.. Едва след като полицейските служители пристигнали и събрали данни за случая, разпоредили връщане на телефона на Й..

Съдът счита, че с описаните по-горе действия страната С.М. е осъществил противоправно поведение. Същият безпричинно е проявил агресия към снимащия околностите на района К.Й., който в процеса на снимане е попаднал на кадър от железопътната пътно-ремонтна колона с намиращите се в нея ЖП служители. Не променя характера на действията му соченото от него обстоятелство, че осъществяваната от ЖП служители дейност е от значение за националната сигурност и като такива от стратегическо значение. Дори и в този случай, дължимото от него поведение изисква сигнализиране на компетентни органи за извършване на нарушение, а не предприемане на лични действия по саморазправа с евентуалния нарушител. Въз основа на агресивното му поведение, страната К.Й. е бил обект на физическо посегателство, следствие на което е бил отнет и задържан от М. личния му телефон. Наложило се Й. да го последва и да чака с часове да го получи обратно, което се е случило около 16.00 часа на същия ден, когато се появили свидетелите Т. и Т. – служители на РУ Трявна, в чието присъствие М. върнал телефона на Й.. Следствие на всичко случило се на 18.06.2020 г. страната К.Й. е претърпял вреди, изразяващи се в причинени негативни

емоционални преживявания и психически дискомфорт.

Липсват данни, въз основа на които да се направи извод и за наличието на причинени конкретни физически увреждания спрямо Й.. Гласните доказателства по делото не установяват да са причинени такива, включително и показанията на бащата на Й. – свидетелят Х.Х., който сочи, че синът му „не е пострадал физически“.

Съобразно чл.52 ЗЗД, обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. При определяне на конкретния размер, съдът съобрази следното: В деня на инцидента – 18.06.2020 г. пострадалият е предприел разходка из природата, заедно със свой приятел. Имал е свои планове за приятно и спокойно протичане на деня, които са били изненадващо променени в негативна посока, с внезапното и непровокирано нападение, предприето от другата страна. Следствие на агресивната намеса на нападналото го лице, пострадалият е бил блъскан и дърпан и в резултат на това лишен от важна за него вещ – телефон с лична информация в него. За да не губи контрол върху тази своя вещ, пострадалият е последвал нападателя си и е чакал часове наред, докато я получи обратно от него. Внезапността и безпричинността на всичко случило се, както и несигурността от начина, по който е било възможно да се развие ситуацията след отнемането на веща, както и това, че във връзка с нея пострадалият е било необходимо да дава писмени обяснения пред служители на РУ – Трявна, са причинили напрежение, стрес и отрицателни психически преживявания, които са продължили и в дните след инцидента. Съобразявайки всички тези обстоятелства съдът счита, че за обезщетяване на нанесените му от другата страна неимуществени вреди, на страната К.Й. се дължи обезщетение в размер на сумата от 700,00 лв. Същото, на основание чл.84 ал.3 ЗЗД, се дължи ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането – 18.06.2020 г. до окончателното погасяване на задължението.

В останалата част до претендирания размер от 2500,00 лв. предявеният иск следва да се отхвърли, като неоснователен и недоказан.

Относно насрещния иск:

Предмет на разглеждане е предявен иск с правно основание чл.45 ЗЗД за сумата от 2500,00 лв. Предпоставките за уважаването му са същите като тези на първоначалния с посоченото правно основание.

Въз основа на гласните доказателства по делото се установява, че след като страната С.М. е предприел агресивното си поведение и е замахнал с ръка към страната К.Й. с намерение да отнеме телефона от ръката му, последният е започнал да се отбранява. Между двамата е започнало боричкане, по време на което Й. е нанесъл няколко удара с ръка в лицето на М.. Доказателство за това са показанията на свидетелите А.П. и М.Н.. Следствие нанесените удари М. е получил физически увреждания, описани в съдебно медицинско удостоверение, издадено няколко дни по-късно, на 22.06.2020 г. Според заключението на съдебно медицинската експертиза, получените увреждания са довели до временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

С оглед установяването на извършени действия от страната К.Й., с които са причинени физически увреждания на страната С.М., съдът следва да се произнесе по направеното

възражение за извършването им при условията на неизбежна отбрана.

Съгласно чл.46 ал.1 ЗЗД, при неизбежна отбрана няма отговорност за вреди. В ЗЗД липсва определение за неизбежна отбрана, поради което се възимства от разпоредбите на НК. Според чл.12 ал.1 от НК, не е общественоопасно деянието, което е извършено при неизбежна отбрана – за да се защитят от непосредствено противоправно нападение държавни или обществени интереси, личността или правата на отбраняващи се или на друго чрез причиняване вреди на нападателя в рамките на необходимите предели. Неизбежната отбрана не е неправомерно деяние и в този случай деликтната отговорност е изключена. В ал.2 на чл.12 от НК е дефинирано понятието „превишаване пределите на неизбежната отбрана“. Такова е налице, когато защитата явно не съответства на характера и опасността на нападението. Превишаване пределите на неизбежната отбрана е общественоопасно деяние, за което се дължи обезщетение.

В случая съдът счита, че действията на страната К.Й. са извършени при условията на неизбежна отбрана и без да са превишени нейните предели, поради следното: Нападналият го С.М. е започнал действия пръв, като е посегнал с ръце, опитвайки се да отнеме телефона му. Следователно предприетите след това действия от Й. са били за защита на личността му – запазване на телесна цялост, както и за защита на правата му – правото на фактическата власт върху собствена движима вещ. Тези действия съдът счита, че съответстват на характера на нападението и на непосредствената опасност, която то е създавало, защото употребените средства са еднакви. Като отбрана Й. също предприема действия с ръце, както и М.. Ударите и на двамата са насочени към едно и също място – горната част на тялото. Принципно, абсолютна съразмерност на разменените удари е почти напълно невъзможна, а превишаване на пределите на неизбежната отбрана има не при всяко, а само при явно несъответствие на защитата с характера и опасността от нападението. Нападналият може да употреби всички налични средства, стига да са необходими за отблъскване на нападението. Не съществува задължение за отбраняващия се, който се намира в положение на неизбежна отбрана, при отблъскване на нападението да преценява последствията от действията си и резултата, който те ще причинят. Предмет на съпоставка са единствено конкретните действия при осъществяване на нападението и неговата защита.

За това че липсва превишаване на пределите на неизбежната отбрана в случая по делото свидетелства и факта, че въпреки предприетите от Й. действия по самоотбрана, нападателят му С.М. е успял да установи своя фактическа власт върху телефона му, като е отказал да го върне и го е държал с часове, въпреки молбите на Й. и декларираното от него желание да изтрие направените записи.

Поради всички тези изложени съображения съдът приема, че нападналият К.Й. е действал при условията на неизбежна отбрана, поради което деянието му не е противоправно и съответно не дължи обезщетение за причинени вреди от него. Предявеният от С.М. насрещен иск за сумата от 2500,00 лв. като обезщетение за такива вреди е неоснователен и недоказан, поради което следва да бъде отхвърлен.

Относно разноските:

С оглед изхода на делото по отношение на предявения първоначален иск, направеното от

ищцовата страна по него искане и представения от нея списък по чл.80 ГПК, както и на основание чл.78 ал.1 ГПК, ответникът по него следва да ѝ заплати направени по делото разноски съобразно уважената част от иска в размер на 196,00 лв.

С оглед изхода на делото по отношение на предявени първоначален иск, направеното от ответната страна по него искане и представения от нея списък по чл.80 ГПК, както и на основание чл.78 ал.3 ГПК, ищецът по него следва да ѝ заплати направени разноски съобразно отхвърлената част от иска в размер на 360,00 лв.

С оглед изхода на делото по отношение на предявения насрещен иск, направеното от ответната страна искане и представения от нея списък по чл.80 ГПК, както и на основание чл.78 ал.3 ГПК, ищецът по него следва да ѝ заплати направени по делото разноски в размер на 550,00 лв.

След прихващане на двете насрещни задължения за разноски до размера на по-малкото страната С.М. следва да бъде осъден да заплати на страната К.Й. разноски по компенсация, в размер на 386,00 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С. В. М., с ЕГН *****, от гр. Г., *****, със съдебен адрес: гр. Г. *****/чрез адв. И. Ж./, да заплати К. Х. Й., с ЕГН *****, от гр. *****, *****, сумата от 700,00 лв. /седемстотин лева и 00 ст./ - обезщетение за причинени неимуществени вреди от инцидент на 18.06.2020 г., ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането – 18.06.2020 г. до окончателното погасяване на задължението, на основание чл.45 ЗЗД.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск в останалата част до претендирания размер от 2500,00 лв. /две хиляди и петстотин лева и 00 ст./, като неоснователен и недоказан.

ОТХВЪРЛЯ предявеният от С. В. М., с ЕГН *****, от гр. Г., *****, със съдебен адрес: гр. Г. *****/чрез адв. И. Ж./, против К. Х. Й., с ЕГН *****, от гр. *****, *****, насрещен иск за сумата от 2500,00 лв. /две хиляди и петстотин лева и 00 ст./, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди от инцидент на 18.06.2020 г., на основание чл.45 ЗЗД.

ОСЪЖДА С. В. М., с ЕГН *****, от гр. Г., *****, със съдебен адрес: гр. Г. *****/чрез адв. И. Ж./, да заплати на К. Х. Й., с ЕГН *****, от гр. *****, *****, сумата от 386,00 лв. /триста осемдесет и шест лева и 00 ст./, представляваща разноски по делото по компенсация.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Габрово в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Трявна: _____